

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan pätemättömäksi ja kumoamaan nimityksen kirjaamisesta aitojen perinteisten tuotteiden rekisteriin [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (APT)] 2.3.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/304.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Kantajat väittävät, ettei vastaajan riidanalaista täytäntöönpanoasetusta annettaessa ole otettu huomioon niiden vastaväitettä, vaikka se on toimitettu oikea-aikaisesti asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽¹⁾ mukaan toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, jotka eivät tämän jälkeen ole toimittaneet sitä edelleen ajoissa komissiolle.
- 2) Kantajat väittävät lisäksi, että vastaaja on antanut täytäntöönpanoasetuksen jo ennen kuin unionin yleinen tuomioistuin on antanut oikeudenvoimaisen tuomion kanteesta, joka on nostettu asiassa T-178/15, Kohrener Landmolkerei ja DHG v. komissio, vastaajan virheellisestä päätöksestä hylätä vastaväite sen vuoksi, että se on esitetty liian myöhään.
- 3) Kantajat väittävät lopuksi, että ne on saatettu huomattavan epäedulliseen asemaan riidanalaisen täytäntöönpanoasetuksen antamisen johdosta. Tällä loukataan vapaan ja reilun kilpailun säilyttämistä koskevia Euroopan unionin periaatteita.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21.11.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012 (EUVL L 343, s. 1).

Kanne 2.5.2016 – Soudal v. komissio

(Asia T-201/16)

(2016/C 232/36)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Soudal NV (Turnhout, Belgia) (edustajat: asianajajat H. Viaene, B. Hoorelbeke, D. Gillet ja F. Verhaegen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kumoamiskanteen tutkittavaksi

— kumoamaan Euroopan komission 11.1.2016 tekemän päätöksen, joka koskee Belgian täytäntöönpanemaa valtiontukisäännöstöä liian suurten voittojen vapauttamisesta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), sellaisena kuin Belgian valtio antoi sen kantajalle tiedoksi 23.2.2016

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 2015/1589 1 artiklan d alakohtaa, SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 296 artiklaa on rikottu, koska komissio on virheellisesti luokitellut riidanalaisen säännösten tukisäännöksi.

— Komissio on rikkonut asetuksen N:o 2015/1589 1 artiklan d alakohtaa ja SEUT 197 artiklan 1 kohtaa, koska se on luokiteltu riidanalaisen säännösten tukisäännöksi. Riidanalaista tukea ei voida myöntää yksinomaan Wetboek van de inkomstenbelastingen van 1992:n (vuoden 1992 tuloverolaki) 185 §:n 2 momentin b kohdan nojalla, vaan säännöksen soveltaminen edellyttää muita täytäntöönpanotoimenpiteitä.

— Komissio on rikkonut SEUT 296 artiklaa, jonka kanssa komission perustelut ovat ristiriidassa. Ristiriita johtuu siitä, että komissio ei ole selittänyt, minkä vuoksi se on valikoivuuden arviointiperustetta tarkastellessaan katsonut, että aiemmat päätökset eivät perustuneet suoraan Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992:n 185 §:n 2 kohdan b kohtaan, kun taas arvioidessaan tukisäännösten olemassaoloa komissio olettaa, että edellä mainittu säännös ei edellytä muita täytäntöönpanotoimenpiteitä.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja SEUT 296 artiklasta johtuva perusteluvollisuus on laiminlyöty, koska komissio ei ole arvioinut edun olemassaoloa oikein eikä ole soveltanut yksityinen sijoittaja -arviointiperustetta.

— Komissio ei ole tutkinut, johtiko riidanalainen tukisäännös tosiasiallisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa mukaisesti edun myöntämiseen vastaanottaville yrityksille. Näin on siitä huolimatta, että tämä edellytys on valtiontuen olemassaolon edellytys, joka komission on siis tutkittava ennen kuin se voi päättää, onko kyseessä valtiontuki; muutoin se syyllistyy SEUT 296 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa laiminlyöntiin

— Belgian valtio on myöntäessään kantajalle riidanalaisen edun toiminut taloudellisena toimijana markkinataloudessa. Belgian valtio sijoitti rahaa kantajaan verohelpotuksen muodossa, mistä se voi kantajalle asetettujen ehtojen perusteella odottaa saavansa taloudellisesta näkökulmasta tarkastellen merkittävän tuoton. Koska yksityinen sijoittaja -arviointiperuste ei ole poikkeus, jota komission olisi sovellettava vain asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja laiminlyönyt SEUT 296 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa, koska ei ole tutkinut, täytyivätkö yksityinen sijoittaja -arviointiperusteen edellytykset.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja SEUT 296 artiklan mukainen perusteluvollisuus on laiminlyöty, koska komissio ei ole arvioinut oikein riidanalaisen säännösten valikoivuutta.

— Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992:n 185 §:n 2 momentin b kohta ja siihen perustuva liian suurten voittojen vapauttamisjärjestelmä on avoin kaikille yrityksille, jotka ovat toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa ja toteuttavat taloudellisia toimia, jotka ovat riidanalaisen säännösten kohteena. Riidanalaista säännöstöä ei siis ole rajoitettu koskemaan tiettyjä yrityksiä, jotka voitaisiin erottaa erityisten tunnusmerkkien perusteella, eikä se tämän vuoksi ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavoin valikoiva.

— Komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että liian suurten voittojen vapauttaminen ei ole vertailujärjestelmän osa. Liian suurten voittojen vapauttaminen synergiaan ja mittakaavaetujen perusteella sovellettaessa arm's length -periaatetta on olennainen osa toimenpiteitä, jotka määrittävät verotettavan kokonaisvoiton, eikä sitä näin ollen voida pitää sellaisena poikkeuksena vertailujärjestelmästä, joka johtaisi valikoivuuteen.

- Komissio ei ole onnistunut näyttämään toteen, että Belgische Rulingcommissie olisi soveltanut markkinaehtoperiaatetta virheellisesti Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992:n 185 §:n 2 momentin b kohdan soveltamisen yhteydessä. Komission päättely ei ole johdonmukaista – siinä otetaan huomioon tärkeitä seikkoja, jotka ovat kuitenkin keskenään ristiriitaisia tai niiltä puuttuu vaadittava johdonmukaisuus.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan takaisin perimistä koskeva velvollisuus loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta.

Kanne 2.5.2016 – Brancheforening for Regulerkraft i Danmark v. komissio

(Asia T-203/16)

(2016/C 232/37)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Brancheforening for Regulerkraft i Danmark (Tanskan säätövoima-alan yhdistys) (Ikast, Tanska) (edustaja: asianajaja N. Gade)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että komissio on rikkonut SEUT 265 artiklaa sillä, että se on siitä huolimatta, että sitä oli kehoitettu kyseisen artiklan mukaisesti tekemään ratkaisu, aloittanut muodollisen valtiontukitutkimuksen, vrt. asetuksen 2015/1589 4 artiklan 4 kohta, ja jättänyt 9 artiklan 6 kohdassa säädettyjen määräaikojen vastaisesti tekemättä päätöksen valtiontukiasiansa SA.32699 ja SA.32184, joka koskee tukea säätövoimamarkkinoihin vaikuttaville sähköntoimittajalle

- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että komissio on rikkonut SEUT 265 artiklaa sillä, että se ei ole aloittanut muodollista valtiontukimenettelyä ennen kuin kantajan kantelusta oli kulunut 29 kuukautta eikä ole tehnyt päätöstä asiassa edes 31 kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta.

Valittaja katsoo lisäksi, että komissio on saanut kaikki tiedot, jotka olivat mahdollisesti voineet olla tarpeen valtiontukimenettelyn loppuunsaattamista varten ja että 31 kuukauden ajanjakso on katsottava enemmänkin kuin riittävän pitkäksi ajaksi asian tosiseikkojen ja merkityksellisten näkökulmien selvittämistä varten, etenkin kun komissio käytti ennen muodollista tutkintamenettelyä 29 kuukautta ja tähän mennessä yhteensä viisi vuotta asian tutkimiseen.
